

vores, nu bygger vi bro? Ingen som helst. Det er det, der er problemet, og det er derfor, man kan forudse, at det igen bliver nej, og så står man i suppedasen, hvis ikke man har noget alternativ.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo selvfølgelig sådan et rigtigt spindoktorstunt, som statsministeren er ude i, for statsministeren har et problem, og så er løsningen for statsministeren at sige: Nu skal I fra nejsiden blive enige om, hvad det er, I vil; I skal i hvert fald komme med et konkret forslag.

Det kan jeg ikke tage ansvaret for, siger statsministeren. Nej, men det beder vi heller ikke statsministeren om. Selvfølgelig har Dansk Folkeparti en forpligtelse til at komme med deres perspektiv for, hvad der skal ske efter et nej. Selvfølgelig har Enhedslisten et ansvar for at komme med vores perspektiv for, hvad der skal ske efter et nej, og så fremdeles. Det vil vi godt have os frabedt at statsministeren gør for os. Det gør vi selv, tak!

Men det ændrer jo ikke ved den ting, at når stemmerne er talt op på folkeafstemningsdagen og der er et klart og tydeligt nej, så hedder statsministeren altså stadig væk Anders Fogh Rasmussen. Og det vil sige, at på den aften står statsministeren i den situation, at statsministeren skal vælge enten at forhandle det nej i forhold til EU med de konsekvenser, det må få – og jeg kan forstå, at det for statsministeren betyder udmeldelse, det vil sige at forhandle en udmeldelse – eller også må statsministeren sige, det vil jeg ikke, og så gå af.

Kl. 15.55

Der er de to muligheder, og der kan statsministeren altså ikke komme rendende og bede nejpartierne om noget. I den situation er det kun statsministeren, der kan handle. Det er det, vi spørger om. Det er det, statsministeren skal svare på, og det er det, statsministeren ikke vil. Og jeg forstår godt, hvorfor statsministeren ikke vil det.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup til udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Udenrigsministeren var inde på Østrigs sanktionerne og siger, at dem kommer vi aldrig til at opleve fremover. Det kan vi være tilfredse med, siger udenrigsministeren. Ikke desto mindre erkender udenrigsministeren jo også, at der i konventets tekst i art. 58 står, hvordan man laver sanktioner. Det kan godt være, at man ikke vil gøre det – altså alene Det Europæiske Råd – men man kan jo sagtens lave sanktioner, og det er sådan set vores pointe.

Vi synes ikke, det er rimeligt, at et land, som af nogle vil blive anklaget for ikke at være tolerant f.eks. – i det ord kan der jo ligge mange ting – er der nogle, der mener at man nu kan lave sanktioner over for. Det er det, der er problemet, og det er derfor, jeg forudser, at Østrigs sanktionerne også bliver en del af debatten; hele debatten omkring dem vil også blive endevendt, fordi man kan lave sanktioner mod et genstridigt land.

Så er udenrigsministeren inde på, at vi nu får en mulighed for, at en tredjedel af de nationale parlamenter kan blokere lovgivning, der ikke er i tråd med nærhedsprincippet. Men må jeg ikke lige minde udenrigsministeren om – og det vil jeg godt bede udenrigsministeren bekræfte – at hvis Kommissionen oplever en sådan blokering, kan Kommissionen alligevel godt fremsætte forslaget. De er ikke forpligtet til ikke at fremsætte det forslag til slut. De kan alligevel godt fremsætte det, selv om det bliver blokeret, og så er vi jo lige vidt.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Udenrigsministeren nævner, at hele Traktaten er gennemsyret af det kristne menneskesyn, af tolerance, af respekten for livet og mange andre kristne værdier, og at kristne værdier er underforstået i termen religiøse. Men så er det, jeg ikke kan forstå, hvorfor det så ikke skal stå der. Hvorfor må det godt gennemsyre hele Traktaten, men bare ikke nævnes ved navn? Hvorfor skal navnet på værdigrundlaget holdes hemmeligt? Det skal bare underforstås under »religiøse, humanistiske, kulturelle værdier« osv., men problemet er jo, at med »religiøse« er også underforstået islam, hinduisme, bahaisme, buddhisme og alle andre verdensreligioner.

Hvorfor må det kristne værdigrundlag, som alligevel gennemsyrrer hele Traktaten, ikke nævnes med navn, så man ikke kan være i tvivl om,